

Jezu, jesteśmy Ciebie głodni

(Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, rok A, Jan 6, 51-58)

Wyrażenia takie, jak „przejście przez pustynię”, „manna z nieba” czy „chleb z nieba” stały się powszechne. Tak powszechne, że zapominamy nie tylko o źródłach, ale również o głębszym ich znaczeniu.

W ewangelii tego dnia, mówiąc o swym ciele i swojej krwi, Jezus chętnie czyni się „prowokatorem”. Szokuje żydów, którzy dyskutują między sobą. Uderza w uczniów, którzy jak donosi Jan (6, 60-66), płoną mówiąc: „Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?” I niektórzy zaprzestają kroczenia z Nim nawet.

W istocie, natychmiast, uczniowie nie rozumieją: słowa Chrystusa są jak światło, które ma przebić ciemności, ale marnieje. Uczniowie, którzy biorą słowa Jezusa dosłownie, nie dostrzegają, iż prosi ich po prostu o nasycenie się Jego nauczaniem, tym które otrzymał od Ojca. To pokarm duchowy, o którym Jezus mówi.

Jezu, jesteśmy Ciebie głodni. Uwolniłeś swoich współczesnych od zła, prawa faryzeuszów, nawróciłeś ich, dając im dodatkowo Ducha Świętego, aby mieli siłę do niesienia Dobrej Nowiny aż po krańce świata.

Pokarm ziemski zadowala nasz żołądek, tak, to prawda. Ale jedynie pijąc i jedząc przy Twoim stole, gdzie nas żywisz swym Duchem, będziemy nasyceni w głębi naszych serc.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.